

Temat scenariusza zajęć:

Znaki naszej pamięci.

Autorka: Martyna Sianko

Czas realizacji: 60 min

Uczestnicy: dzieci w wieku 7 – 12 lat

Miejsce: Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego

Cel ogólny: wzmacnianie szacunku wobec miejsc i przedmiotów upamiętniających ważne wydarzenia zarówno dla społeczeństwa, jak i dla jednostek.

Cele szczegółowe:

Cele poznawcze

- Uczestnicy wiedzą, kim były takie postaci jak: Alfons Karny, Wacław Sieroszewski, Artur Rubinstein.
- Uczestnicy wiedzą, czym było Powstanie Warszawskie.

Cele kształcące

- Uczestnicy potrafią wymienić i opisać polskie symbole narodowe.
- Uczestnicy potrafią analizować dzieło sztuki.

Cele wychowawcze

- Kształtowanie postaw patriotycznych.
- Wzmacnianie poczucia odpowiedzialności za dobro wspólne.

Metody pracy:

- miniwykład,
- burza mózgów,
- pogadanka,
- rozwiązywanie zadań z karty pracy,
- praca plastyczna.

Formy pracy:

- indywidualna,
- zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

- tablica,
- karty pracy,
- materiały piśmiennicze,
- słoik, podgrzewacz/mała świeczka, farby, pędzle, wstążki.

Przebieg zajęć:

1. Prowadzący wita uczestników zajęć oraz w ramach wprowadzenia do tematu spotkania przytacza słowa Józefa Piłsudskiego: *Naród, który traci pamięć przestaje być Narodem – staje się jedynie zbiorem ludzi, czasowo zajmujących dane terytorium.* Edukator opowiada krótko o Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego. Informuje dzieci o tym, kim był

Alfons Karny, dlaczego to właśnie w Białymstoku mieści się muzeum poświęcone temu artyście.

2. Prowadzący zapisuje na tablicy słowo *pamięć*. Zadaje uczestnikom następujące pytania:

- O kim pamiętamy?
- O kim należy pamiętać?
- Co robią ludzie by nie zapomnieć o ważnych osobach, wydarzeniach?
- Czym są „miejsca pamięci”?

Edukator zapisuje na tablicy odpowiedzi dzieci.

3. Wszyscy uczestnicy zajęć przechodzą do sali zwanej Galerią Portretów Wielkich Polaków. Prowadzący przedstawia dzieciom najważniejszą część muzealnej ekspozycji. Pyta o to, dlaczego Alfons Karny rzeźbił portrety osób, które widnieją w sali oraz jaki cel mu przyświecał. Prowadzący wspólnie z uczestnikami analizuje wybrane rzeźby Alfonsa Karnego, przybliży im w szczególności historie:

- Joli i Dzikka (rodzeństwa Korzybskich, uczestników Powstania Warszawskiego) – Edukator zwraca uwagę na sposób, w jaki artysta ukazał te postaci. Pyta dzieci o to, jakie odczucia wzbudziły w nich prezentowane rzeźby oraz czy uczestnicy wiedzą, jaką Polskę oglądały te wyrzeźbione przez Alfonsa Karnego dzieci;
- Wacława Sieroszewskiego (pisarza zesłanego na Syberię) – prowadzący pyta dzieci, czy wiedzą, kim była prezentowana postać oraz jakie były jej losy. Pyta również o to, w jaki sposób materiał, z którego jest wykonany portret (biały marmur) nawiązuje do biografii artysty;
- Artura Rubinsteina i jego słynnego wystąpienia na obradach ONZ – prowadzący zwraca uwagę na materiał i technikę wykonania, sposób ukazania postaci, fakturę rzeźby, ekspresję.

4. Prowadzący rozdaje uczestnikom karty pracy.

5. Na zakończenie spotkania uczestnicy wykonują lampiony pamięci – dzieci malują słoik farbami pozostawiając niezamalowany kształt serca, a następnie ozdabiają gwint słoika wstążką. Do środka wkładają małą świeczkę lub podgrzewacz.

Uwaga: do tego zadania najlepszy będzie słoik o szerszym i bardziej „pękатыm” kształcie.

Jeśli będziecie mieć możliwość odwiedzenia Cmentarza Powązkowskiego w Warszawie, to zachęcamy do odnalezienia grobu Alfonsa Karnego – kwatera nr 168 przy Alei Zasłużonych Polaków.

